

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **D. L.**, narozeného, bytem, zastoupeného JUDr. Milanem Zápotočným, advokátem se sídlem AK Telečská 7, Jihlava, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- II. Odměna tlumočnickovi Ing. Vladislavu Miczkovi ve výši 1.271 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

V žalobě žalobce uvedl, že 15.10.2013 žalovaný pod č.j. KUJI 70615/2013, sp.zn. OOSČ 367/2013 OOSC/137, vydal rozhodnutí, kdy zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 7.5.2013, č.j. MMJ/OD/14474/2012-14, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení.

Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu, když tvrdí, že byl v důsledku nezákonnosti rozhodnutí žalovaného zkrácen na svých právech, což dokládá skutkovou a právní argumentací v žalobních bodech. Uvedl, že Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy,

rozhodl ve věci vedené pod č.j. MMJ/OD/14474/2012 tak, že se žalobce uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. d), k) zákona o silničním provozu porušením ust. § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 12 zákona o silničním provozu a dále ze spáchání přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla porušením ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti vozidla tím, že se dne 4.7.2012 v 09:25 hod. jako řidič motorového vozidla VW Multivan RZ 6B6 8089 na ulici K. v J. na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem a dále odmítl předložit policistovi řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu, a byla mu uložena pokuta v částce 37.000 Kč, dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců a dále povinnost uhradit náklady řízení v částce 1.000 Kč. Žalobce se o výše uvedeném správním řízení dozvěděl až na základě výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 7.2.2013, kde byla v seznamu přestupků uvedena spisová značka výše uvedeného správního řízení. Na základě nahlédnutí do příslušného spisu u Magistráty města Jihlavy žalobce zjistil, že proběhlo výše uvedené správní řízení, kdy mu bylo předvolání i rozhodnutí o přestupku zasláno na adresu trvalého pobytu S. 4216/6, J. Žalobce byl ze strany Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy již před tímto řízením obeslán v jiných záležitostech na adrese K. la, J., kde se fakticky zdržuje a tuto adresu nahlásil již před tímto řízením jako doručovací, přičemž si zde poštu pravidelně přebírá. Poštovní schránku v místě svého tehdejšího trvalého bydliště na ulici S. 4216/6, J. (v současné době není na této adrese hlášen) označenou nikdy neměl, jelikož veškerou poštu přebíral vždy na adrese K. la, tedy nemohlo dojít k doručení výzvy k převzetí zásilky ani doručení poučení. Žalobce si veškeré písemnosti vždy přebírá, což lze prokázat tím, že bezprostředně po nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí dne 9.10.2012 mu bylo ze strany Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, dne 11.10.2012 zasláno sdělení č.j. MMJ/OD/20358/2012, JID: 115450/2012/MMJ, na adresu K. la, J., které si převzal dne 16.10.2012. Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, prokazatelně věděl, kde se žalobce fakticky zdržuje.

Vzhledem k tomu, že žalobce o zahájení správního řízení nevěděl a nemohl se to s ohledem na skutečnost, že mu výzva ani poučení nebylo doručeno, dozvědět, nemohl uplatnit v rámci správního řízení důkazy prokazující jeho nevinu, a to ani v odvolacím řízení. Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy rozhodl jen na základě důkazů svědeckými výpověďmi policisty V. H. a policisty M. H. a na základě spisového materiálu postoupeného ze strany PČR.

Spisový materiál předaný ze strany Policie ČR obsahuje následující: oznámení přestupku ze dne 9.7.2012, úřední záznam o vylíčení skutkového stavu ze dne 4.7.2012 podepsaný výše uvedenými policisty a úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 4.7.2012, který není žalobcem podepsán.

Žalobce podal dne 8.4.2013 u Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, žádost o obnovu řízení, která byla rozhodnutím tohoto orgánu ze dne 7.5.2013 zamítnuta s odůvodněním, že nebyly naplněny podmínky taxativně stanovené v ust. § 100 odst. 1 písm. a), odst. 2 správního řádu.

Žalobce podal řádně a včas k žalovanému proti tomuto rozhodnutí odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15.10.2013 podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a

napadené rozhodnutí potvrdil, když se zcela ztotožnil s názorem Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy.

Žalobce však rozhodnutí krajského úřadu shledává jako nezákonné z důvodu rozporu s ustanovením čl. 36 Listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku ČR, čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ve znění protokolů č. 3, 5 a 8 a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, podle níž jsou ustanovení Úmluvy aplikovatelná i na řízení o správních sankcích před správními orgány. Žalovaný své rozhodování založil na subjektivních úvahách o obstrukčních motivech jednání žalobce, nezohlednil veškeré relevantní skutečnosti uvedené v odvolání a nedostatečně své rozhodnutí odůvodnil, čímž zatížil své rozhodnutí závažnou procesní vadou, kterou je nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Žalovaný se nevyrovnal s argumenty žalobce uvedenými v odvolání, že Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy v rozhodnutí týkající se obnovy řízení nesprávně posoudil, že nebyly naplněny podmínky taxativně stanovené v ust. § 100 odst. 1 písm. a), odst. 2 správního řádu.

Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že nepovažuje za splněnou ani jednu podmínku pro obnovu řízení, když dále uvedl, že žalobce nevysvětlil, v čem spatřuje porušení ust. § 4 odst. 4 správního řádu. Dle žalovaného nemá tvrzení žalobce, že na adrese S. 4216/6, J., neměl označenou domovní schránku, za splnění podmínek fikce doručení žádný vliv, neboť § 23 odst. 4 správního řádu umožňuje vložit výzvu k vyzvednutí doručené písemnosti spolu s poučením o právních důsledcích nejen do domovní schránky, ale i na jiné vhodné místo.

Žalobce k tomu uvádí, že z odvolání je zřejmé, že porušení ust. § 4 odst. 4 správního řádu Magistrát města Jihlavy spatřuje v tom, že z důvodu nedoručení výzvy ani poučení, nemohl žalobce uplatnit v rámci správního řízení důkazy prokazující jeho nevinu, a to ani v odvolacím řízení, neboť o zahájení správního řízení nevěděl.

Žalobce nesouhlasí s tím, že dle žalovaného byly písemnosti na adrese S. 4216/6 doručeny fikcí, protože § 23 odst. 4 správního řádu umožňuje vložit výzvu k vyzvednutí doručované písemnosti spolu s poučením o právních důsledcích nejen do domovní schránky, ale i na jiné vhodné místo. S ohledem na skutečnost, že na adrese S. 4216/6, J., stojí panelový dům s desítkami bytů, a žalobce v tomto domě neměl nikdy byt ani domovní schránku označenou svým jménem a v době doručení písemnosti bydlel již delší dobu na adrese K. 1a, J., nemohlo dojít k doručení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti a výzvy k vyzvednutí. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí neuvedl, na které jiné vhodné místo bylo Magistrátem města Jihlavy, odbor dopravy prostřednictvím poštovního doručovatele doručováno.

Žalobce má za to, že vložení písemností na jiné vhodné místo nelze vykládat tak, že Magistrát města Jihlavy prostřednictvím poštovního doručovatele zanechá výzvu k vyzvednutí doručované písemnosti s poučením o právních důsledcích např. někde v prostoru domu S. 4216/6, J. Dle názoru žalobce zákonodárce ustanovením § 23 odst. 4 správního řádu nezamýšlel svévolné ukládání výzvy k vyzvednutí doručované písemnosti s poučením o právních důsledcích na jakékoli místo, nýbrž na místo k tomuto vhodné tak, aby se žalobce mohl seznámit s výzvou k vyzvednutí doručované písemnosti s poučením o právních

důsledcích. Dle názoru žalobce takové místo na adrese S. 4216/6, J., není. Žalobce má za to, že doručování písemností na adrese S. 4216/6, J., tak nelze považovat za platné.

Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí dále uvedl, že má důvodné podezření z obstrukčního jednání žalobce se záměrem mařit či alespoň znesnadnit doručování úředních písemností, a to z toho důvodu, že žalobce ke dni 28.11.2012 ukončil trvalý pobyt v České republice a jako svůj pobyt uvádí adresu 11. L. 8/8, D., P., ačkoliv se fakticky zdržuje na adrese K. 1a, J.

S tímto nelze souhlasit, neboť důvody ukončení trvalého pobytu v České republice žalobce jsou ryze osobní, jedním z důvodů je i skutečnost, že se žalobce hlásí k polské národnostní menšině. Žalobce na adrese K. 1a, J., veškerou poštu přebírá, což lze prokázat tím, že bezprostředně po nabytí právní moci rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy dne 9.10.2012 mu bylo ze strany stejného orgánu 11.10.2012 zasláno sdělení na adresu K. 1a, J., které si převzal dne 16.10.2012.

Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že ačkoliv Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, prokazatelně věděl, kde se žalobce fakticky zdržuje, postupoval tak, že doručil fikci na místo, kde žalobce neměl ani poštovní schránku označenou svým jménem.

Žalovaný se dále neztotožnil s námitkou žalobce, že provedené důkazy (svědecké výpovědi policistů) v řízení o přestupku žalobce jsou nepravdivými, což by podle žalobce prokázaly výpovědi nově navržených svědků (které v důsledku vadného doručení nemohl žalobce navrhnout), neboť se výpovědi policistů neukázaly nepravdivými. K závěru žalovaného o tom, že nepravdivost výpovědi policistů musí být sama o sobě zjevná, případně musí být indicie o jejich nepravdivosti, uvedl žalobce, že vzhledem ke skutečnosti, že tyto „indicie“ uvedl a mohl uvést pouze žalobce, k jehož tvrzení žalovaný nepřihlédl, byly tyto „indicie“ záměrně žalovaným přehlédnuty.

K prokázání skutečnosti, že důkazy svědeckými výpověďmi policistů jsou nepravdivé, žalobce konstatoval, že toto nelze z povahy navrhovaných důkazů prokázat jinak než samotným provedením důkazů, které žalobce označil ve své žádosti o obnovu řízení.

Žalobce má za to, že k naplnění podmínky dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu postačí, když uvedl, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které nemohl s ohledem na skutečnost, že mu výzva ani poučení nebylo doručeno, uplatnit v rámci správního řízení, a to ani v odvolacím řízení. Navrhované důkazy mají prokázat nevinu žalobce, tj. mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem řízení. Navrhoval proto, aby soud rozhodl tak, že rozhodnutí žalovaného z 15.10.2013 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že námitky, jež žalobce uvádí v žalobě, se svým obsahem shodují s námitkami, které již uplatnil v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a se kterými se žalovaný řádně a podrobně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které se proto se svým vyjádřením k žalobě odkázal. Žalovaný má zato, že v daném případě nebyly podmínky pro povolení obnovy řízení splněny a důvody tohoto posouzení náležitě a podrobně uvedl v napadeném rozhodnutí.

Navrhoval proto, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na 3.12.2014, kde žalobce odkázal na písemnou žalobu a dodal, že na adrese S. 6, J., ve skutečnosti nikdy nebydlel, nepřespál tam nikdy ani jednu noc. Nikdy v uvedeném domě neměl poštovní schránku, nikdy tam neměl ani zvonek označený svým jménem. Byl pouze vlastníkem bytu v domě na S. 6 v J. Neexistuje žádná úřední písemnost, kterou by na uvedené adrese převzal, tedy která by mu tam byla doručena. Dále uvedl, že při jednáních s úředníky na úřadech města vždy sdělil, jaká je doručovací adresa, a jaká je adresa bydliště. Úřad, který projednával přestupkové jednání žalobce, jež je předmětem tohoto soudního řízení, s žalobcem předtím projednával jiné přestupkové jednání a doručoval mu písemnosti na adresu K.a 1a, J. Z toho se dá usoudit, že správní orgán věděl, že mu má doručovat na adresu K. 1a a navíc žalobce sám při všech úředních jednáních vždy oznamoval tuto adresu jako doručovací. Pripustil, že byl hlášen na adrese S. 6 v J. k trvalému pobytu v době, kdy bylo přestupkové jednání, které je předmětem tohoto řízení, na Magistrátu města Jihlavy projednáváno. Skutečně měl uvedenou v občanském průkazu jako adresu trvalého bydliště S. 6, J., a to právně proto, že tuto adresu měl uvedenou jako trvalé bydliště, při každém jednání na úřadech však sděloval, že doručovací adresa je K. 1a, J. Věděl totiž, že když je mu jakákoliv úřední písemnost doručována a žalobce by si ji do 15 dnů nevyzvedl, má se věc tak, že je mu doručeno. K hlášení trvalého bydliště na adrese S. 6 uvedl, že to bylo z toho důvodu, že byl majitelem bytu v uvedeném domě, musel pravidelně odvádět určité finanční poplatky, protože v domě bylo vytvořeno společenství vlastníků. Pokud jde o dům na K. 1a, je to dům, kde je asi 30 bytových jednotek a také nebytové prostory, kde firma žalobce provozuje restauraci. V jednom z bytů v uvedeném domě bydlí žalobce s manželkou a majitelkou tohoto bytu je manželka žalobce. Firma vlastní některé z bytových jednotek v uvedeném domě i některé samostatné místnosti v domě. V blízkosti tohoto domu je pošta, kde je žalobci zasílána veškerá pošta soukromá i úřední a pracovníci pošty žalobce osobně znají. O tom, že žalobce bydlí na K. 1a v J. ví i pracovníci Magistrátu města Jihlavy, protože mnozí úředníci jeho restauraci navštěvují.

Na dotaz soudu, proč se domnívá, že mu rozhodnutí o přestupku bylo doručováno na adresu S. 6 a nikoliv na adresu známou úředníkům z magistrátu, a to K. 1a uvedl, že věc se má následovně:

V roce 2011 byl žalobce vyslýchán na Policii v Jihlavě kvůli sousedským neshodám v domě na K. 1a. Tehdy policie jednala s žalobcem tím způsobem, že vystupovala výrazně proti žalobci, dokonce ho na hodinu zavřela samotného do místnosti a doslova ho tam týrala. Tehdy uplatnil žalobce své právo vypovídat v polštině. Od té doby se proti němu „spráhla policie“, policisté začali denně stavět policejní auta vedle domu na K., v podstatě denně začali kontrolovat totožnost žalobce i jeho manželky i jejich zákazníků. V té době žalobce ještě žádné úřední záležitosti s magistrátem neřešil. Po tomto výsledku se jednou stalo, že žalobce jel s manželkou po městě autem a pronásledovala je policie přes půl města. Tehdy zajel žalobce do podzemní garáže v domě na K. 1a, policie jela celou dobu za ním, policisté pak nechali policejní auto těsně před garáží, oba policisté vešli za žalobcem do garáže. Manželka ze strachu z policistů vystoupila z auta a chtěla utéct do domu, policisté tehdy žalobce již poněkolkáté vyzvali k předložení řidičského průkazu a ostatních dokladů. Žalobce tehdy policistům v polštině sdělil, že doklady nepředloží, protože jim je předkládal již několikrát. Tehdy ho násilím vytáhli z auta, nasadili mu pouta a posadili ho do služebního vozidla. Policisté také fyzicky zaútočili na jeho manželku a policie ji pak nějakou dobu držela na chodbě domu na K. Žalobce převezli policisté na policejní služebnu, kde policejní ředitel žalobci chtěl předat nějakou úřední písemnost s modrým pruhem. Převzetí písemnosti žalobce

odmítl a sdělil, že pro doručování písemností existuje úřad, a to pošta. Na policejní služebně celou dobu hovořil polsky, policisté mu začali fyzicky vyhrožovat, na toto vyhrožování existují důkazy a svědci. Poté, kdy převzetí písemnosti nepodepsal, policisté žalobce ze služebny pustili bez jakéhokoliv dokumentu o tom, proč ho zadrželi. Bylo mu řečeno, že bude policisty každý den zadržován a násilím ho budou přivázet na policejní služebnu. Neví, z jakého důvodu byl tehdy zadržován a o tom, že bylo jednání na Magistrátu města Jihlavy ohledně incidentu v garáži, se se dozvěděl teprve z evidenční karty řidiče. Na policejního ředitele i uvedené dva policisty žalobce podal stížnost na ministerstvo vnitra. Ví, že policie je proti němu zaujatá, ovšem od té doby, kdy stížnost na policisty podal, už policie u jeho domu nestává, nekontroluje ho, úplně s ním přerušila kontakty. Žalobce je přesvědčený o tom, že policisté se „spřáhli“ s úředníky magistrátu z odboru dopravy, a proto mu úředníci z magistrátu zasílali rozhodnutí o přestupku na adresu S. 6, přestože věděli, že se na této adrese nezdržuje a nemůže zde žádnou písemnost převzít. V odvolání jasně uvedl, že má nezvratné důkazy o tom, že tvrzení policistů ohledně toho, co se událo v garáži, je lživé, neboť tam byli přítomni svědkové, kteří to mohou dosvědčit. Policisté i úředníci z magistrátu dobře ví, že žalobce má důkazy na to, že jednání neproběhlo tak, jak tvrdí, ale znemožňují mu, aby přestupkové jednání zvrátil. Důvodem toho je skutečnost, že ho chtějí potrestat za to, že na ně podal oznámení na ministerstvo vnitra. Dle tvrzení policie údajně žalobce odmítl provedení testu na alkohol, což není vůbec pravda, protože je absolutní abstinents, nikdy v životě alkohol nepil a navíc v 9.00 hod. ráno je velmi nepravděpodobné, že by kdokoliv v tuto dobu požíval alkohol. Dokonce i pracovníci jihlavského soudu, kteří jsou zákazníci jeho restaurace, ví, že je absolutní abstinents, přestože provozuje restauraci, nikdy žádný alkohol nepožívá. Nebyl proto sebemenší důvod na straně žalobce nepodrobit se testu na alkohol, pokud by byl o podrobení se testu na alkohol policií požádán. V Jihlavě žije žalobce již 15 let, má známé i mezi příslušníky policie a bylo mu sděleno, že postup, který vůči němu zvolili policisté, je standardní postup vůči osobě, se kterou si jinak nedokáží poradit.

Dále uvedl, že Jihlava je malé město, policisté i pracovníci magistrátu se dobře znají, vedoucí odboru dopravy magistrátu se dobře zná s ředitelem policie.

Před podáním stížnosti na ministerstvo vnitra na policisty, s policií žádné problémy nikdy neměl.

Ke svému bydlišti a pobytu pak uvedl, že na adrese S. 6 měl trvalý pobyt ještě předtím, než koupili jako firma prostory v domě na K. 1a. Veškerá pošta, ať už se týkala společenství vlastníků na S. 6 nebo jiná soukromá pošta nebo také úřední dokumenty, mu však vždy chodily na adresu K. 1. I poté, kdy začal podnikat a žít na K. 1a, trvalý pobyt nezměnil, čekal na vhodnou příležitost, kdy to udělá. Když totiž začal na K. 1a podnikat a žít, nevěděl, jestli tam zůstanou, nechtěl trvalý pobyt měnit vícekrát. Než začal bydlet na K. 1a a provozovat tam restauraci, bydlel v J. na adrese K. 21 a tam měl tehdy také přihlášeno trvalé bydliště. Poté delší dobu bydlel v Polsku, mezi tím jeho firma koupila prostory na K. 1a. Pokud jde o byt na S. 6, dávno už není žalobce jeho vlastníkem, ještě však po určitou dobu, kdy vlastníkem tohoto bytu již nebyl, měl v evidenci hlášeno v tomto bytě trvalé bydliště.

Na dotaz soudu pak žalobce uvedl, že když se na adresu K. 1a, J. nastěhoval, zaplatil si na poště 600 Kč ročně za službu, že mu bude veškerá pošta z adresy S. 6 zasílána na adresu K. 1a. V době, kdy mu bylo zasíláno rozhodnutí o přestupku z magistrátu na adresu S. 6, tuto službu již placenu neměl, a to proto, že za celou dobu, kdy bydlel na K. 1a, mu žádná pošta ze S. 6 na K. 1a nebyla přeposlána, protože mu na S. 6 žádná pošta nedošla.

Zástupce žalobce pak založil do spisu sdělení Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, ze dne 11.10.2012, č.j. MMJ/OD/20358/2012 JID:115450/2012/MMJ, když se jedná o oznámení žalobci o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Toto oznámení předložil včetně doručenky, z níž bylo zjištěno, že uvedené oznámení bylo zasíláno žalobci na adresu K. 5481/1A, J. 1 a toto oznámení žalobce osobně převzal 16.10.2012.

Z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že 19.7.2012 oznamoval Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, pod č.j. MMJ/OD/14474/2012-2 JID:82101/2012/MMJ žalobci zahájení správního řízení o přestupku a předvolání obviněného k ústnímu jednání na den 29.8. v 8.00 hod., byl tedy uvědoměn o zahájení správního řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 125c/1d, k zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů („zákon o silničním provozu“), porušením ust. § 5/1f, § 6/12 zákona o silničním provozu a přestupku dle ust. § 16/1c zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, porušením ust. § 17/1 téhož zákona, kterých se měl dopustit dne 4.7.2012 tím, že se jako řidič motorového vozidla VW reg. zn. 6B6 8089 na ulici K. odmítl podrobit na výzvu policisty vyšetření ke zjištění, zda nebyl ovlivněn alkoholem a dále odmítl předložit policistovi řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu projednání přestupku bylo žalobci doručováno na adresu S. 4216/6, J., oznámení se vrátilo jako nevyzvednuté zpět se sdělením pošty, že adresátovi byla zanechána výzva a poučení dne 23.7.2012, obálka s písemností byla připravena k vyzvednutí dne 23.7.2012. Pod tím je jméno a příjmení doručovatele a jeho vlastnoruční podpis, na druhé straně zásilky je pak uvedeno, že zásilka nebyla po uložení ve stanovené lhůtě vyzvednuta a byla vrácena odesílateli 3.8.2012.

K jednání nařízenému na 29.8.2012 kromě žalobce byli předvoláni k výsledku i svědkové nadstrážmistr V. H., policista z Obvodního oddělení Jihlava a nadstrážmistr M. H., policista z téhož obvodního oddělení.

29.8.2012 proběhlo jednání, kde byla sdělena podstata obvinění, byli vyslechnuti oba předvolaní svědkové.

V závěru uvedeno, že vzhledem k tomu, že se D. L. k ústnímu jednání tohoto dne bez omluvy nedostavil, i když mu bylo oznámení o zahájení správního řízení a předvolání obviněného doručeno dne 2.8.2012, bude rozhodnutí v souladu s ust. § 74 odst.1 zákona o přestupcích vydáno v nepřítomnosti obviněného. Na tyto důsledky byl jmenovaný upozorněn.

29.8.2012 bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, kdy žalobce byl uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d), k) zákona o silničním provozu porušením ust. § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 12 zákona o silničním provozu a dále byl uznán vinným z přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, porušením ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla tím, že se dne 4.7.2012 v 09:25 hod. jako řidič motorového vozidla VW Multivan reg. zn. 6B68089 na ulici K. v J. na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem a dále odmítl předložit policistovi řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu.

Dle ust. § 125s odst. 4 písm. a), odst. 4 zákona o silničním provozu s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b), c) a ust. § 12 odst. 2 zákona o přestupcích mu byla uložena pokuta v částce 37.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců, kdy se doba započítává od nabytí právní moci rozhodnutí a dále byl zavázán k úhradě nákladů řízení v částce 1.000 Kč. Rozhodnutí mu bylo zasíláno na adresu S. 4216/6, J., když z vrácené zásilky bylo zjištěno, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 11.9.2012, na druhé straně zásilky pak uvedeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí od 11.9.2012, nebyla však vyzvednuta a byla vrácena odesílateli 24.9.2012. Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, podáním z 1.11.2012 požádal PČR, Obvodní oddělení Jihlava o doručení písemnosti, kdy policie sdělila 5.11.2012, že šetřením bylo zjištěno, že výše jmenovaný (žalobce) se na adrese S. 4216/6, J., již nezdržuje. Bylo provedeno, jak uvedeno, šetření v restauraci B2B na ulici K. v J., kde je majitelem D. L. Obsluha policii uvedla telefonní číslo na D. L. (telefonní číslo v podání uvedeno). Pan L. je na tomto čísle kontaktní, ale komunikuje pouze v polštině. Vzhledem k této skutečnosti se nepodařilo písemnost doručit.

8.4.2013 podal žalobce k Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, žádost o obnovu řízení, kdy uvedl, že na základě výpisy z evidenční karty řidiče ze dne 7.2.2013 zjistil, že v seznamu přestupků je uvedena i spisová značka MMJ/OD/14474/2012-6, JID:97002/2012/MMJ, kdy nahlédnutím do spisu žalobce zjistil, že byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d), k) zákona o silničním provozu porušením ust. § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 12 zákona o silničním provozu a dále přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla porušením ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti vozidla tím, že dne 4.7.2012 v 09:25 hod. jako řidič motorového vozidla VW Multivan RZ 6B68089 na ulici K. v J. na výzvu policisty odmítl podrobit se vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem a dále odmítl předložit policistovi řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Nahlédnutím do uvedeného správního spisu zjistil, že předvolání k nařízenému jednání v uvedené přestupkové věci i rozhodnutí o přestupku bylo zasláno na adresu trvalého pobytu S. 4216/6, J., když navrhovatel uvádí, že ze strany Magistrátu města Jihlavy – odbor dopravy byl již před tímto řízením obeslán v jiných záležitostech na adresu K. 1a, J., kde se fakticky zdržuje a tuto adresu nahlásil již před tímto řízením jako doručovací, přičemž si zde poštu pravidelně přebírá. Poštovní schránku v místě svého tehdejšího trvalého bydliště na ulici S. 4216/6, J., označenou nikdy neměl, jelikož veškerou poštu přebíral vždy na adrese K. 1a, tedy nemohlo dojít k doručení výzvy k převzetí zásilky ani doručení poučení. Poukazoval také nato, že k přestupkovému jednání nedošlo tak, jak je v rozhodnutí uváděno, což může dosvědčit svědky. Navrhoval, aby Magistrát města Jihlavy dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu obnovil řízení vedené u Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, pod č.j. MMJ/OD/14474/2012 a s ohledem na skutečnosti, které vyšly najevo, rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy z 29.8.2012 zrušil.

Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, 7.5.2013 pod č.j. MMJ/OD/14474/2012-14 JID:57675/2013/MMJ rozhodl tak, že žádost D. L. o obnovu řízení vedeného správním orgánem I. stupně pod č.j. MMJ/OD/14474/2012 zamítl.

V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že na základě provedeného šetření konstatuje, že v případě žadatele nejsou naplněny podmínky taxativně stanovené v ust. § 100 odst. 1 písm. a) a § 100 odst. 2 správního řádu s tím, že správní orgán I. stupně doručoval veškeré písemnosti na adresu trvalého pobytu přestupce v souladu s ust. § 20 odst. 1 správního řádu, kdy žadatel

neměl adresu pro doručování v souladu s ust. § 19 odst. 3 správního řádu zřízenou. Správní orgán I. stupně neeviduje a nemá k dispozici žádné podání podle § 37 správního řádu, ve kterém by žadatel projevil svou vůli, dle které mu mají být listiny v řízení zahájených v budoucnu doručovány na adresu K. la, J. Pokud žadatel tvrdí opak, je na něm, aby tuto skutečnost prokázal. Správní orgán I. stupně tak neměl právní důvod doručovat písemnosti na adresu K. la, J. Podmínky pro doručení tzv. fikcí dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu byly splněny. K obecnému tvrzení žadatele, že v místě K. la v J. písemnosti přebírá, správní orgán I. stupně uvedl, že rozhodnutí č.j. MMJ/OD/14474/2012-6 JID: 97002/2012/MMJ ze dne 29.8.2012 se marně pokusil doručit, v rámci aplikace zásady dobré správy, prostřednictvím Policie ČR, která správnímu orgánu I. stupně uvedla, že se žadatel na adrese S. 4216/6, J., nezdržuje, kdy bylo provedeno šetření v restauraci na ulici K. v J., kde je žadatel majitelem. Obsluha restaurace uvedla hlídce PČR telefonní číslo na žadatele, kde byl žadatel kontaktní, ale komunikoval pouze v polštině. Vzhledem k této skutečnosti se hlídce PČR nepodařilo písemnost doručit. Oznámení o zahájení správního řízení o přestupku a předvolání obviněného ze dne 19.7.2012 bylo řádně v souladu se zákonem doručeno tzv. fikcí dne 2.8.2012, po celou dobu správního řízení mohl žadatel navrhopvat důkazy svědeckou výpovědí osob (které pak uváděl) A. L., P. P. a D. K. Rozhodnutí ze dne 29.8.2012 bylo řádně v souladu se zákonem doručeno tzv. fikcí dne 21.9.2012, žadatel tedy mohl důvody obnovy uplatnit v odvolacím řízení, pokud by odvolání podal. Dále správní orgán konstatoval, že nebylo prokázáno, že se provedené důkazy v řízení o přestupku žadatele ukázaly nepravdivými. Policisté vypovídali jako svědkové nezávisle na sobě, byli řádně poučeni v souladu s ust. § 55 správního řádu. Provedené svědecké výpovědi jako celek vyzněly zcela přesvědčivě a konzistentně. Správní orgán neshledal, že by policisté při výkonu své činnosti překročili závazek vyplývající z jejich služební povinnosti, aby případný zásah do práv a svobod osob, kterým by v souvislosti s jejich činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem. Policisté na rozdíl od žadatele nemají na projednávané věci a jejím výsledku žádný osobní zájem, skutečnosti, které popsali, zjistili při výkonu služební činnosti, k obviněnému nemají žádný osobní vztah a nemají žádný důvod nepravdivě vypovídat.

V závěru správní orgán uvedl, že z výše uvedeného vyplývá, že není naplněna ani poslední podmínka pro obnovu řízení, spočívající v tom, že skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

S rozhodnutím správního orgánu I. stupně žalobce nesouhlasil, podal proti němu odvolání, v němž uváděl skutečnosti shodné s tím, co bylo uvedeno později v žalobě.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 16.10.2013 rozhodl tak, že odvolání žalobce dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, přičemž z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se zcela ztotožnil se skutečnostmi, které vzal za prokázané správní orgán I. stupně.

Skutkové zjištění a právní posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže

- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, a nebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

Žalobce návrh na obnovu řízení podal proto, že dle jeho názoru nemohl v původním řízení uplatnit důkazy, které chtěl navrhopat, a které by dle žalobce vyvrátily, že k přestupkovému jednání žalobce došlo. Nemohl je uplatnit, jak tvrdí, z toho důvodu, že oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k jednání o přestupku mu bylo doručeno na adresu trvalého pobytu, kde se však nezdržuje, nikdy se tam nezdržoval, přičemž Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, věděl, že bydlí na adrese K. 1a, kde se skutečně zdržuje a kde tuto adresu nahlásil již před tímto řízením jako doručovací. Ze shora uvedených důvodů nemohl ani podat odvolání do prvostupňového správního rozhodnutí, neboť mu opět bylo doručováno na adresu S. 4216/6, J., a nikoliv na adresu K. 1a, J.

Zásada a podmínky pro doručování jsou upraveny ve správním řádu v ust. § 19 až 26.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoliv bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

Podle § 19 odst. 3 správního řádu nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu. Podle § 23 odst. 1 správního řádu, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížena a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle § 23 odst. 3 správního řádu písemnost se uloží:

- a) u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo
b) u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejím prostřednictvím.

Podle § 23 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložím oznámením o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy, a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že v době, kdy bylo žalobci doručováno oznámení o zahájení správního řízení a současně s tím předvolání k nařízenému ústnímu jednání a také, kdy mu bylo doručováno rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, měl žalobce hlášenu adresu v informačním systému evidence obyvatel J., S. 4216/6, což potvrdil i samotný žalobce a bylo také prokázáno, že žádnou doručovací adresu správnímu

orgánu v tomto řízení nesdělil, a nesdělil ji ani v předchozím správním řízení pro řízení, která mohou být u stejného správního orgánu zahájena v budoucnu.

Protože žalobce při doručování písemnosti na adrese S. 4216/6 nebyl zastižen, bylo mu, jak uvedeno na vrácené zásilce, sděleno doručovacím orgánem, že obálka s písemností byla připravena k vyzvednutí (oznámení o zahájení správního řízení a předvolání k ústnímu jednání) 23.10.2012 a v případě, když bylo pak doručováno rozhodnutí, nastala situace stejná, kdy žalobce nebyl na adrese S. 4216/6 v momentě doručování přítomen, takže doručující orgán ho vyzval k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno i poučení a po nevyzvednutí ve stanovené lhůtě byla zásilka vrácena zpět doručujícímu správnímu orgánu.

Pokud žalobce namítá, že na adrese S. 4216/6 neexistuje žádné vhodné místo, když žalobce tam nemá domovní schránku označenou svým jménem, kde by výzva k vyzvednutí zásilky a poučení bylo umístěno, soud se s tímto tvrzením neztotožňuje.

Žalobce vůbec nijak neprokázal, že v uvedenou dobu v uvedeném místě, tedy na adrese S. 4216/6 neměl domovní schránku a navíc, v prostorech panelákových domů, kde se nacházejí domovní schránky, se určitě nachází vhodné místo (např. nástěnka v prostoru, kde jsou domovní schránky, což bývá obvyklé), na kterou by se dalo oznámení o vyzvednutí zásilky a poučení umístit.

Soud tedy uzavírá, že správní orgán postupoval v případě doručení oznámení o zahájení správního řízení a nařízení jednání i při doručování prvostupňového správního rozhodnutí správně, v souladu se zákonem, přičemž soud v tomto směru vycházel skutkově z těch skutečností, které v žalobě uvedl i sám žalobce a ze skutečností, které doplnil při jednání u Krajského soudu v Brně dne 3.12.2014.

Soud tedy má zato, že pokud jde o rozhodnutí o přestupku, a to rozhodnutí správního orgánu, Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, ze dne 29.8.2012, toto bylo doručeno žalobci zákonným způsobem, toto rozhodnutí nabylo právní moci 9. října 2012. S ohledem na správné doručení rozhodnutí o přestupku, které nabylo právní moci a správné předvolání žalobce k nařízenému jednání o přestupku, má soud zato, že nenastaly skutečnosti uvedené v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť žalobce, pokud měl za to, že k přestupkovému jednání nedošlo, nebo že okolnosti uvedené správním orgánem jsou nepravdivé, se mohl k nařízenému ústnímu jednání dostavit, když mu bylo doručeno zákonným způsobem, skutečnosti, které chtěl uvést, tak mohl uvést, takže nenastala situace, že by vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které žalobce, jemuž jsou ku prospěchu, jak tvrdí, nemohl v původním řízení uplatnit.

Správní orgán I. stupně i žalovaný tedy rozhodli správně, když řádně zjistili skutkový stav a věc také správně právně posoudili a to tak, že důvody pro obnovu původního přestupkového řízení zde nejsou dány.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud pak jde o náklady řízení, žalobce ve věci neměl úspěch, žalovanému kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.

Soud ve věci ustanovil žalobci tlumočníka z jazyka polského, neboť žalobce prohlásil, že se hlásí k polské národnostní menšině, český jazyk neovládá, ačkoliv je občanem České republiky, nehovoří na úrovni běžného občana ČR a ne všemu rozumí, neboť přemýšlí v polském jazyce, v polském jazyce se na rozdíl od českého jazyka přesně vyjadřuje a jsou mu srozumitelná i méně používaná spojení a právní pojmy, které jsou užívány v úředním jazyce.

Soud ustanoveného tlumočníka předvolal k nařízenému jednání, tlumočnickovi přiznal odměnu za tlumočení za tři hodiny po 350 Kč dle § 17 odst. 1 položky 1, vyhl. č. 37/1967 Sb. k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, zvýšené o daň z přidané hodnoty 21%, neboť tlumočnick je plátcem daně z přidané hodnoty.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. prosince 2014

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně